

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΝΔΡΕΑΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΠΑΡΑ ΤΗΣ ΟΡΘ. ΧΡΙΣΤ. ΕΝΩΣΕΩΣ ΝΕΩΝ ΠΑΤΡΩΝ

ΓΝΩΣΘΕ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑΝ ΚΑΙ Η ΑΛΗΘΕΙΑ ΕΠΕΥΘΕΡΩΣΕΙ ΥΜΑΣ (ΙΩΑΝ. 8.32)

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:

ΕΤΗΣΙΑ:	Ἐσωτερικοῦ	δραχ. 15
»	Ἐξωτερικοῦ	φρ. 15
»	Ἀμερικῆς	δολ. 2

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΑΙ ΕΠΙΤΑΓΑΙ ΑΠΕΥΘΥΝΟΝΤΑΙ

ΤΩ ΑΙΛ. ΔΙΓ'ΘΥΝΤΗ

κ. ΘΩΜΑ ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΩ

Γραφεία: Γερμανοῦ 25.

ΤΟ ΠΑΣΧΑ ΤΟΥ 1926

Ὡς γνωστὸν ἐφέτος τὸ Πάσχα θὰ ἐορτασθῇ παρ' ἡμῖν τὴν 2αν Μαΐου. Τὸ τοιοῦτον ἐδωκεν ἀφορμὴν εἰς διάφορα σχόλια καὶ πολλὰς παρεξηγήσεις. Ἐπειδὴ δὲ παρὰ πολλῶν ἠρωτήθημεν, ἀναγκαζόμεθα ν' ἀπάντησωμεν γενικῶς διὰ τοῦ περιοδικοῦ μας. Τοῦ Πάσχα ὁ χρόνος καὶ ἡ ἡμέρα κατὰ τοὺς τρεῖς πρώτους χριστιανικοὺς αἰῶνας ἦτο ἀκαθόριστος. Ἄλλοι ἐώρταζον μαζὶ μετὰ τὸ Πάσχα τῶν Ἰουδαίων, ἄλλοι τὴν ἀμέσως μετὰ τὸ Πάσχα τῶν Ἰουδαίων Κυριακὴν. Δι' αὐτὸ μεγάλη ἔρις καὶ συζήτησις διεξήχθη μέχρις οὗτου ἡ Α'. Οἰκουμενικὴ Σύνοδος (325 μ. Χ.) καθώρισεν ὅπως τὸ Πάσχα ἐορτάζεται τὴν Α' Κυριακὴν μετὰ τὴν Α' πανσέληνον τῆς ἐαρινῆς ἰσημερίας, δηλ. πάντοτε ἡμέραν Κυριακὴν καὶ πάντοτε μετὰ τὴν 14ην τοῦ μηνὸς Νισὰν καθ' ἣν οἱ Ἰουδαῖοι ἐώρταζον τὸ Πάσχα των. Ἐὰν δὲ ἡ 14η Νισὰν ἦτο Κυριακὴ, τὸ Πάσχα τῶν Χριστιανῶν ἀνεβάλλετο διὰ τὴν ἐπομένην Κυριακὴν, ἵνα ἀποφευχθῇ ὁ συνεορτασμὸς μετὰ τοῦ τῶν Ἰουδαίων καὶ τοῦτο πρὸς διάκρισιν τῶν Ὀρθοδόξων χριστιανῶν ἀπὸ τοὺς Ἰουδαῖζοντας χριστιανοὺς οἵτινες ἀνεκηρύχθησαν ὡς αἰρετικοὶ ὡς ἐορτάζοντες μετὰ τῶν Ἰουδαίων καὶ θέλοντες νὰ καταστήσουν τὸν Χριστιανισμὸν Ἰουδαϊκὴν αἵρεσιν. Ἀνέθηκε δὲ ἡ Α' Οἰκουμενικὴ Σύνοδος εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἀλεξανδρείας ἵνα καθορίσῃ τὰ ἐκείνου Πασχάλια, διότι ἐκεῖ εἶχεν ἀναπτυχθῆ ἰλιαν ἡ Ἀστρονομία. Τοῦτο δὲ ἀπῆται ἀστρονομικῶς γνῶ-

σεις. Τότε ἡ ἐαρινὴ ἰσημερία ἦτο τὴν 21ην Μαρτίου, ἀλλ' αὕτη μεταβάλλεται μετὰ τὴν πάροδον τῶν αἰῶνων, λόγω τῆς ἡλιακῆς μετεμπτώσεως ἢ ἐξισώσεως, καὶ οὕτω σήμερον ὡς γνωστὸν εἶναι ἡ 8η Μαρτίου κατὰ τὸ π. ἡμερολόγιον. Ἄλλ' ἐπειδὴ δὲν εἶναι ἀκριβὴς ὁ ὑπολογισμὸς καὶ παραλείπονται ὀλίγα λεπτὰ κατ' ἔτος, μετὰ πάροδον τόσων αἰῶνων ἔχει γίνει λάθος 5 ἡμερῶν, ὥστε ἐνίοτε λόγω τῆς διαφορᾶς αὐτῆς τῶν 5 ἡμερῶν αἵτινες δὲν ὑπολογίζονται, τὸ Πάσχα συμβαίνει νὰ ὑπερπηθῇ τὴν α'. πανσέληνον τῆς ἐαρινῆς ἰσημερίας καὶ νὰ ἐορτάζεται τὴν β'. πανσέληνον τῆς ἐαρινῆς ἰσημερίας τοῦθ' ὑπερ ἐν ᾧ κατὰ τὸ γράμμα τῆς Α' Οἰκουμενικῆς Συνόδου γίνεται ἐν τάξει ἐν τούτοις δὲν εἶναι σύμφωνον πρὸς τὸ πνεῦμα αὐτῆς. Τοιοῦτον συνέβη τὸ Πάσχα τοῦ 1918 ὅτε ἐορτάσθη τὴν 22 π. η. Ἀπριλίου, ἐν ᾧ ἔπρεπε νὰ ἐορτασθῇ τὴν 15 π. η. Ἀπριλίου λόγω τοῦ τοιοῦτον εἴδους λάθους. Τὸ τοιοῦτον συμβαίνει καὶ ἐφέτος ὅτε φυσικὴ πανσέληνος εἶναι τῇ 16ῃ Μαρτίου π. ἡμ. ὅθεν ἔδει τὴν 22αν Μαρτίου π. ἡμ. ἦτοι 4ην Ἀπριλίου ν. ἡμ. νὰ ἐορτασθῇ τὸ Πάσχα ἐφέτος. Καὶ ἐν τούτοις ἡ πανσέληνος αὕτη τῆς 16ης Μαρτίου π. ἡμ. δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψει διότι προηγεῖται τῆς 21ης Μαρτίου π. ἡμ. ἡτις θεωρεῖται ὡς κατὰ συνθήκην ἰσημερία, διότι ἦτο ἰσημερία τότε ὅτε συνεκροτήθη ἡ Α'. Οἰκουμ. Σύνοδος, ἀν καὶ σήμερον ἤλλαξεν ὡς εἰπομεν καὶ ἰσημερίαν ἔχομεν τὴν 8ην Μαρτί-